

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/735/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312213643
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1312213643.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Javorčíkovej a členiek senátu Mgr. Barbory Bartekovej a JUDr. Edity Szabovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingová 4, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaniach žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III v Bratislave zo dňa 29.4.2014, č.k. 6C/109/2012-32 a proti uzneseniu zo dňa 5.10.2012 č.k. 6C/109/2012-8, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

I. Sudkyňa Okresného súdu Bratislava III v Bratislave Mgr. Ivana Fekete **n i e j e** vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 6C/109/2012.
II. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava III v Bratislave, zo dňa 29.4.2014, č.k. 6C/109/2012-32 **p o t v r d z u j e** .

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

III. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava III v Bratislave, zo dňa 5.10.2012 č.k. 6C/109/2012-8 **p o t v r d z u j e** .

odôvodnenie:

K výroku I.:

Návrhom na začatie konania došlým súdu dňa 27.9.2012 sa žalobca domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vzniknutej nesprávnym postupom súdu, v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

Súčasťou jeho návrhu je aj konštatovanie, že ak bol sám okresný súd ako štátny orgán škodcom v spore medzi žalobcom a štátom, tak je vylúčené, aby prostredníctvom sudcov rozhodoval predmetný spor. Pridelenie veci niektorému zo sudcov daného súdu by porušilo právo žalobcu na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom, pretože podľa rozvrhu práce na súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Vzhľadom na pomer sudcov súdu k veci a k účastníkom konania žalobca žiadal v zmysle § 12 O.s.p. rozhodnúť o prikázaní veci inému súdu.

Z obsahu návrhu na začatie konania tak vyplýva, že žalobca uplatnil námietku zaujatosti všetkých sudcov Okresného súdu Bratislava III v zmysle § 14 a § 15a O.s.p., a práve z dôvodu ich vylúčenia z rozhodovania veci sa domáhal, aby podľa § 12 ods. 1 O.s.p. nadriadený súd prikázal vec inému súdu (návrh na prikázanie veci z dôvodu nutnosti).

Vec vedená na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 6C/109/2012 bola pôvodne pridelená ako zákonnej sudkyňi G.. B. N.-D.. Z dôvodu trvalého preloženia tejto sudkyne na Krajský súd v Bratislave bola predmetná vec pridelená dňa 5.4.2013 novej zákonnej sudkyňi C.. E. I. (č.l. 28 spisu), ktorá vo veci aj meritórne rozhodla. O námietke zaujatosti voči obom týmto zákonným sudkyňiam už rozhodol Krajský súd v Bratislave ako nadriadený súd postupom podľa § 16 ods. 1 O.s.p. uznesením zo dňa 25.10.2012, č.k. 6NcC/330/2012-19 tak, že ich nevylúčil z konania.

Dňa 15.7.2014 bola vec pridelená novej zákonnej sudkyňi G.. B. W., ktorá dňa 21.10.2014 predložila vec nadriadenému súdu na rozhodnutie o odvolaniach žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III v Bratislave zo dňa 29.4.2014, č.k. 6C/109/2012-32 a proti uzneseniu zo dňa 5.10.2012 č.k. 6C/109/2012-8.

Pretože o žalobcom vznesenej námietke zaujatosti vo vzťahu k novej zákonnej sudkyňi G.. B. W. nebolo doteraz nadriadeným súdom rozhodnuté, skúmal tento, či aj nová zákonná sudkyňa v tejto veci nie je vylúčená z jeho prípadného ďalšieho prejednávania a rozhodovania.

Podľa § 12 ods. 1 O.s.p., ak nemôže príslušný súd o veci konať, pretože jeho sudcovia sú vylúčení (§ 14), musí byť vec prikázaná inému súdu toho istého stupňa.

Podľa § 14 ods. 1 O.s.p., sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Účelom citovaného ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p. je prispieť k nestrannému prejednaní veci, k nezaujatému prístupu k účastníkom alebo ich zástupcom, a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania.

Pomer sudcu k veci môže vyplývať predovšetkým z priameho právneho záujmu sudcu na prejednávanej veci. Tak je tomu v prípade, keď sudca sám by bol účastníkom konania, či na strane žalobcu alebo na strane žalovaného, alebo v prípade, že by mohol byť rozhodnutím súdu priamo dotknutý vo svojich právach (napr. keby inak mohol byť vedľajším účastníkom). Vylúčený je aj sudca, ktorý získal o veci poznatky iným spôsobom, než z dokazovania (napr. ako svedok vnímal skutočnosti, ktoré sú predmetom dokazovania). Pomer sudcu k účastníkom alebo k ich zástupcom potom môže byť založený predovšetkým príbuzenským alebo jemu podobným vzťahom. Do úvahy prichádza aj vzťah ekonomickej závislosti, napríklad v súvislosti s vedeckou, či inou publikačnou činnosťou sudcu, v súvislosti so správou vlastného majetku sudcu, a podobne. Dôvodom na vylúčenie sudcu však nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach, a to dokonca ani v prípade, že by rozhodnutie tohto sudcu nebolo správne (napríklad ak samosudca vynesie rozhodnutie, ktoré je odvolacím súdom zrušené). Rozhodovanie v ďalších sporoch účastníka preto daného sudcu nevylučuje z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

Rozhodnutie o vylúčení sudcu predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi. V súlade s týmto ústavným princípom možno sudcu vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci iba výnimočne a z vážnych dôvodov, ktoré mu celkom zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom nezaujato a spravodlivo.

Podľa § 15a ods. 1, 2, 3 O.s.p., účastníci majú právo z dôvodov podľa § 14 ods. 1 uplatniť námietku zaujatosti voči sudcovi, ktorý má vec prejsť a rozhodnúť. Účastník môže uplatniť námietku zaujatosti podľa odseku 1 najneskôr na prvom pojednávaní, ktoré viedol sudca, o ktorého vylúčenie ide, alebo do 15 dní, odkedy sa mohol dozvedieť o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. V námietke zaujatosti musí byť uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, a kedy sa účastník podávajúci námietku zaujatosti o dôvode vylúčenia dozvedel. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti, súd neprihliadne; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Nová zákonná sudkyňa G.. B. W. vo vyjadrení k námietke zaujatosti uviedla, že sa necíti byť vo veci zaujatá, nemá žiadny pomer k účastníkom konania, k ich právnym zástupcom, ani k prejednávanej veci (č.l. 66 spisu). Subjektívne tak vyjadrila svoju nestrannosť vo veci. O subjektívnej stránke nestrannosti sudkyne nie je dôvod pochybovať, pretože opak nebol preukázaný. Navyše, v exekučnej veci, v ktorej malo podľa žalobcu dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, a tým k vzniku škody a nemajetkovej

ujmy, zaplataenia ktorých sa domáha v tomto konaní, G.. B. W. nekonala, a ani v súčasnosti nekoná ako zákonná sudkyňa.

Čo sa týka objektívneho hľadiska nestrannosti sudcu, nemožno ho chápať tak, že akákoľvek pochybnosť o nestrannosti sudcu ho automaticky vylučuje ako sudcu z rozhodovania veci. Skutočnosť, ktorá by založila pochybnosti o nezaujatosti zákonného sudcu môže nastať iba v prípade, keď je celkom zjavné, že jeho vzťah k danej veci, účastníkom alebo ich zástupcom dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom stanovenej povinnosti nebude môcť vo veci rozhodovať nezávisle a nestranne.

Podľa žalobcu na Okresnom súde Bratislava III neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý, pretože k nesprávnemu úradnému postupu a vzniku škody a nemajetkovej ujmy došlo na tomto súde. V tejto súvislosti však Krajský súd v Bratislave poukazuje na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (pozri napríklad uznesenie NS SR z 31.5.2010, sp. zn. 3 Nc 14/2010). Z toho možno vyvodiť, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý podľa tvrdenia žalobcu svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovaného za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z..

Krajský súd v Bratislave tak dospel k záveru, že nie sú dané podmienky pre vylúčenie novej zákonnej sudkyne vo veci, pretože absentuje dôvod, pre ktorý by mohli vzniknúť pochybnosti, že nebude ďalej vo veci postupovať nezaujato a nestranne. Preto G.. B. W. z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 6C/109/2012 nevyhlásil.

K výroku II.:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh žalobcu, ktorým sa domáhal voči žalovanému zaplataenia sumy 175,- eur ako náhrady škody a sumy 387,24 eur ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, tvrdiac, že škoda mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava III, pretože tento nerozhodol v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom A. R., U.. XX.X.XXXX. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Nakoľko ide o drobný spor, súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania na základe listinných dôkazov založených v pripojenom exekučnom spise sp. zn. 36Er/2708/2002.

Vykonaným dokazovaním prvostupňový súd zistil, že dňa 14.10.2002 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Dňa 24.10.2002 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora C.. H. A. (poverenie č. 5103 023478*). Dňa 14.10.2009 bol súdu doručený návrh žalobcu ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Uznesením zo dňa 3.6.2010, č.k. 36Er/2708/2002-12 súd rozhodol tak, že vyhovel návrhu žalobcu a vykonaním exekúcie poveril C.. A. L.. Zároveň rozhodol o trovách pôvodného exekútora. Uznesenie v časti zmeny exekútora nadobudlo právoplatnosť dňa 13.7.2010. Do rozhodnutia súdu v tomto konaní poverenie pre exekútora nebolo vrátené.

Po právnej stránke súd vec posúdil podľa ustanovení § 3 ods. 1 písm. d), ods. 2, § 9 ods. 1, 2 a § 17 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ako i ust. § 44 a § 238 ods. 1, 2 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej aj ako „Exekučný poriadok - EP“), pričom dospel k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný.

Súd zdôraznil, že podľa novelizovaného ust. § 44 Exekučného poriadku je povinný rozhodnúť o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Keďže v prejednanom prípade ide o konanie, ktoré bolo začaté pred 1.9.2005, nebol súd povinný rozhodnúť o zmene exekútora do 30 dní odo dňa doručenia návrhu na zmenu exekútora, tak ako to tvrdil žalobca. Nesprávny úradný postup preto nie je v tomto prípade založený na porušení ustanovenia Exekučného poriadku.

Ďalej uviedol, že by mohol uvažovať iba s alternatívou posúdenia postupu súdu z hľadiska zbytočných prietahov, a ak by aj posúdil postup súdu pri rozhodovaní o zmene exekútora ako konanie so zbytočnými prietahmi, čiže nesprávny úradný postup by predstavoval vydanie rozhodnutia nie v primeranej lehote, návrh žalobcu na náhradu majetkovej škody nie je dôvodný ani v tomto prípade. Súd zdôraznil, že podľa ust. § 17 zák. č. 514/2013 Z.z. sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, pričom podľa ustálenej súdnej praxe sa skutočnou škodou rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by bolo potrebné vynaložiť na uvedenie do predošlého stavu. Ušlý zisk je ujma spočívajúca v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci by sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971). Štát zodpovedá za škodu za predpokladu, ak poškodenému vznikla škoda, ktorá je v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom, ak je nesprávny úradný postup a vznik škody vo vzťahu príčiny a následku. Poškodený je povinný vznik škody preukázať, jeho zaťažuje dôkazné bremeno, že škoda vznikla a musí existovať najneskôr v čase rozhodovania súdu.

Po vyhodnotení všetkých súvislostí dospel súd k záveru, že škoda, ktorá mala žalobcovi vzniknúť správou pohľadávok prostredníctvom pracovných výkonov jeho zamestnancov nemá žiadnu príčinnú súvislosť s postupom súdu pri rozhodovaní o zmene exekútora. Aj v prípade zmeny súdneho exekútora by žalobcovi vznikli náklady súvisiace so správou jeho pohľadávok, aj náklady na udržiavanie a správu informačného systému. Ani ostatná škoda, ktorú si žalobca vyčíslil, a to administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných súdu a náklady na poštovné a telekomunikačné náklady, jednak neboli v konaní preukázané (súčasťou spisu nie sú žiadne urgencie ani iná komunikácia žalobcu), a rovnako nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi žalobcom tvrdenou škodou a postupom súdu. V danom prípade nedošlo k zmenšeniu majetku žalobcu, ani k vynaloženiu iných nákladov, ktoré by žalobca nemusel znášať aj v prípade, ak by súd o jeho návrhu rozhodol v kratšej lehote. Čo sa týka nemajetkovej ujmy, žalobca jej vznik nijako nepreukázal. Z uvedených dôvodov návrh žalobcu zamietol a v konaní úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ich náhradu neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Namietol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodol vylúčený sudca, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu. Namietol, že súd prejednal vec v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. preto, že sa žalobca bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil. Žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania. Uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spojené s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v neprítomnosti žalobcu. Poukázal aj na ust. § 15 O.s.p. a uviedol, že žalobca uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na pojednávanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu, a objektívne v očiach verejnosti, nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Takéto rozhodovanie je v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva. Žalobca podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Konečné rozhodnutie vo veci súdom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania, proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Žalobca preto podáva proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie. Súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť žalobcu o zrušenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Žalobca sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Žalobca sa nemal ani možnosť vyjadriť k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Súd rozhodol bez toho, aby umožnil žalobcovi s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu, vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam. Žalobca nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť, nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Súd porušil právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces. Žalobca tiež namietol, že súd prvého stupňa ignoroval jeho tvrdenia o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správy informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov

urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdaje a v tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Nesúhlasil s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník (povinný), nakoľko v prípade, že by došlo k rozhodnutiu súdu o návrhu v zákonnej lehote, náklady na správu by prešli na súdneho exekútora a boli by časom transformované do podoby trov exekúcie. Mal za to, že právnym titulom v danej veci je nesprávny úradný postup exekučného súdu a za ten dlžník nemôže niesť zodpovednosť. Poukázal na to, že v konaní pred súdom mienil predložiť dôkazy o výške majetkovej škody, a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd prvého stupňa však dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonávané ex offo, žalobcu nepoučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej. Bol názoru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vnútorne rozporné, keď súd prvého stupňa napriek tomu, že zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy, pričom rozhodnutie založené na skutkovej a právnej chybe súdu nie je v právnom štáte udržateľné. Žiadal preto rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd svoj rozsudok verejne vyhlásil dňa 18.8.2015.

V prvom rade odvolací súd poukazuje na zodpovednosť žalobcu za obsahové vymedzenie svojho odvolania, a zároveň konštatuje, že žalobca podal vo veci odvolanie obsahovo zhodné s odvolaniami podanými v iných obdobných veciach. Mnohé jeho odvolacie námietky a viacerá odvolacia argumentácia sa však k prejednávanej veci vôbec nevzťahujú. Napr. v tejto veci žalobca nepožiadaval prvostupňový súd o zrušenie termínu pojednávania, a nepožiadaval súd ani o prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. do rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti. Ako vyplýva zo spisu, súd prvého stupňa vo veci rozhodol rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania. Odvolacie námietky žalobcu v tomto smere sú preto právne irelevantné.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa zistil správne a dostatočne skutkový stav veci, a vyvodil z neho správny právny záver o nedôvodnosti uplatneného nároku žalobcu predovšetkým už pre nepreukázanie nesprávneho úradného postupu ako základného predpokladu pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Aj ostatné závery súdu prvého stupňa o nepreukázaní existencie majetkovej ujmy, resp. nemajetkovej ujmy, a príčinnej súvislosti medzi škodou a nesprávnym úradným postupom, sú správne. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie aj podrobne a presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku a konštatuje ich správnosť (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Neobstojí námietka žalobcu o vnútornej rozpornosti a nedostatočnosti zdôvodnenia rozhodnutia, pretože súd prvého stupňa sa dostatočne jasne, zrozumiteľne a argumentačne presvedčivo vypořiadal v odôvodnení rozsudku s preskúmaním právneho základu a dôvodnosti uplatneného nároku žalobcu.

K odvolacej argumentácii žalobcu, že vo veci konal a rozhodoval vylúčený sudca, odvolací súd opätovne poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, ktorý ako nadriadený súd Okresnému súdu Bratislava III už uznesením zo dňa 25.10.2012, č.k. 6NcC/330/2012-19 rozhodol, že sudkyňa C.. E. I. (zákonná sudkyňa v čase vyhlásenia prvostupňového rozsudku) nie je vylúčená z pojednávania a rozhodovania predmetnej veci. Nie je preto dôvodná námietka žalobcu v odvolaní, že vo veci konal a rozhodoval vylúčený sudca.

Za nedôvodné považuje odvolací súd tiež argumenty uvedené v odvolaní, ktoré spochybňujú procesný postup súdu prvého stupňa, v dôsledku ktorého malo byť údadne žalobcovi odňaté právo konať pred súdom. Ako bolo konštatované už vyššie, žalobca v tomto konaní nepodal súdu prvého stupňa návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu „objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu“, ani na prerušenie konania. Súd vo veci rozhodoval bez nariadenia pojednávania v súlade so zákonom, lebo v danej veci ide o drobný spor (§ 115a ods. 2 O.s.p. v spojení s § 200e ods. 1, 2 O.s.p.).

Zo spisu zároveň vyplýva, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd riadne a včas na úradnej

tabuli súdu (§ 156 ods. 3 O.s.p.). Keďže súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, nedošlo k odňatiu možnosti konať pred súdom. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril, preto vyjadrenie žalovaného súd ani nemohol doručiť žalobcovi. Pokiaľ žalobca namietal odňatie možnosti konať pred súdom v súvislosti s dokazovaním, tak ani túto námietku nepovažuje odvolací súd za dôvodnú. Aj keď súd vykonal dokazovanie bez pojednávania (§ 122 ods. 1 O.s.p.), keďže v danej veci išlo o drobný spor, dokazovanie pozostávalo len z oboznámenia sa s exekučným spisom (§ 129 ods. 1 O.s.p.). Súd postupoval v súlade so zákonom, lebo v takom prípade súd zisťuje tvrdené a preukazované skutočnosti z listín spisu tak, že sa s nimi oboznámi a výsledok tohto postupu uvedie v odôvodnení rozsudku, čo v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. urobil aj súd prvého stupňa v prejednávanej veci. Navyše obsah exekučného spisu musel byť žalobcovi ako účastníkovi exekučného konania (oprávnenému) známy, a tento dôkaz aj označil a navrhol vykonať sám žalobca v návrhu na začatie konania. Súd prvého stupňa vo veci nevykonal iné dokazovanie (účastníci konania nemali v tomto smere žiadne ďalšie návrhy), s ktorým by sa mal žalobca oboznámiť. Neobstojí preto ani námietka žalobcu, že súd prvého stupňa porušil jeho právo na kontradiktórny súdny proces.

Taktiež neobstojí námietka žalobcu, že súd prvého stupňa mal o jeho žalobe rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa ust. § 153b O.s.p.. Pre takýto postup neboli splnené všetky zákonné podmienky, napr. keď súd postupoval podľa § 115a ods. 2 O.s.p. a vo veci nenariadil pojednávanie.

Pretože neobstojí žiadna odvolacia námietka žalobcu, a žiadne jeho práva neboli postupom súdu prvého stupňa porušené, odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.). Odvolací súd nepriznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania, lebo nepodal návrh na jej priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.), a ani mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

K výroku III.:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti účastníkom konania vo výške 66,- eur, vyrubený podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len ZoSP).

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Uznesenie považuje za neopodstatnené a bez právneho významu, pretože on nepodal súdu námietku zaujatosti podľa ust. § 15a ods. 1 O.s.p.. V podanej žalobe len uviedol skutočnosti preukazujúce fakt, že inak vecne a miestne príslušný okresný súd nemôže vo veci konať, pretože jeho sudcovia sú z prejednávania veci vylúčení pre ich pomer k veci a účastníkom konania (§ 14 O.s.p.). Podľa názoru žalobcu mal okresný súd postupovať zákonným spôsobom, a podľa ust. § 12 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 12 ods. 3 O.s.p. požiadať príslušný krajský súd, aby prikázal vec na prejednanie inému súdu toho istého stupňa. Vo veci nejde o vhodnosť, ale nutnosť prikázania veci inému súdu, aby bolo konanie spravodlivé a vo veci samej rozhodoval nestranný zákonný sudca. Ďalej uviedol, že z judikatúry ústavného súdu možno vyvodiť, že tvrdenie účastníka konania, podľa ktorého v jeho veci nekoná zákonný sudca, treba považovať za námietku zaujatosti, a to z objektívneho pohľadu (II. ÚS 331/09). Ak by aj súd mal za to, že vo veci je nutné uhradiť poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky 17a ZoSP, nie je možné žalobcovi uložiť povinnosť platiť súdne poplatky. Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. k) ZoSP je súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatkov oslobodené. Rovnako sa to týka poplatkov za podané návrhy vo veci samej, znalecké dokazovanie, či návrhy na vylúčenie sudcov. Žiadal preto, aby okresný súd konal bez prietahov a otázku prikázania veci inému súdu postúpil príslušnému krajskému súdu na rozhodnutie.

Odvolací súd prejednal aj toto odvolanie podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 1 ods. 1 ZoSP, súdne poplatky (ďalej len "poplatky") sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (ďalej len "poplatkový úkon") uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len "sadzobník"), ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZoSP, poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

Podľa § 5 ods. 1 písm. g) ZoSP, poplatková povinnosť vzniká podaním námietky zaujatosti účastníkom konania podľa osobitného predpisu.

Podľa § 4 ods. 1 písm. k) ZoSP (v znení účinnom do 30. 9. 2012), od poplatku je oslobodené súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 4 ZoSP, oslobodenie podľa odsekov 1 a 2 sa vzťahuje aj na konanie o odvolaní, dovolaní, obnove konania a výkone rozhodnutia alebo exekúcii.

Podľa Položky 17a Sadzobníka predstavuje súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti účastníkom konania 66,- eur.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa návrhom vo veci samej domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava III. V návrhu súčasne požiadal, aby nadriadený súd rozhodol pred prvotným prejednaním veci o prikázaní veci (tohto sporu) inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Bratislava III sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a účastníkom konania.

Z tejto jeho žiadosti podľa obsahu vyplýva, že žalobca uplatnil námietku zaujatosti všetkých sudcov Okresného súdu Bratislava III v zmysle § 14 a § 15a O.s.p., a práve z dôvodu ich vylúčenia z rozhodovania veci sa domáhal, aby podľa § 12 O.s.p. nadriadený súd prikázal vec inému súdu. O žiadosti žalobcu prikázať vec inému súdu z dôvodu zaujatosti sudcov Okresného súdu Bratislava III (návrh na prikázanie veci z dôvodu nutnosti), rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 25.10.2012, č.k. 6NcC/330/2012-19 tak, že sudcovia Okresného súdu Bratislava III nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci (okrem sudkyne C.. U. X.). Konštatoval, že preto ani nevznikli podmienky pre rozhodnutie o návrhu žalobcu na postup podľa § 12 ods. 1 O.s.p..

O námietke zaujatosti voči (v súčasnosti) zákonnej sudkyňi rozhodol Krajský súd v Bratislave v tomto rozhodnutí tak, že G.. B. W. z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci nevylúčil.

Žalobcovi tak vznesením námietky zaujatosti v zmysle citovanej položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov vznikla poplatková povinnosť vo výške 66,- eur.

Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú ani odvolaciu námietku, že žalobcovi nie je možné uložiť poplatok za vznesenie námietky zaujatosti, pretože súdne konania vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sú v zmysle § 4 ods. 1 písm. k) ZoSP, v znení účinnom do 30.9.2012, od platenia súdnych poplatkov oslobodené. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky, vyjadrenom v uznesení z 30. marca 2011, sp. zn. II. ÚS 124/2011, podľa ktorého sa vecné oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov. Od povinnosti zaplatiť tento poplatok možno oslobodiť účastníka iba postupom podľa § 138 O.s.p.. Vecné oslobodenie účastníka občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 zákona o súdnych poplatkoch sa vzťahuje iba na súdny poplatok za návrh (§ 4 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch), za odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania, výkon rozhodnutia a exekúciu (§ 4 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch).

Pretože súd prvého stupňa napadnutým uznesením, ktorým uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanú námietku zaujatosti, aplikoval správny právny predpis, tento správne vyložil, správne označil aj položku Sadzobníka súdnych poplatkov, podľa ktorej tento súdny poplatok vyrubil, a súdny poplatok vyrubil aj v správnej výške, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.